

ONDER N.A.P.

Nr. 14

t SLOTte PURMERENDT, in Noort Hollandt.

Goffier fecit et excudit

**NIEUWSBLAD VAN DE
ARCHEOLOGISCHE WERKGROEP
PURMEREND**

Onder N.A.P. is het bulletin van de Archeologische Werkgroep Purmerend onder redactie van: Paul de Groot

De Archeologische Werkgroep is opgericht per 22 december 1995 en ingeschreven bij de kamer van Koophandel Noordwest Holland te Alkmaar onder nr. V 40626264.

De werkgroep heeft haar werkavond elke dinsdag van 20.00 uur tot 22.00 uur in gebouw "de Ark" Whilhelminalaan 1, 1441 EK te Purmerend (tevens postadres)
E-mail : archeol@xs4all.nl
Website: <http://www.archeologiepurmerend.nl/>

Het huidige bestuur is als volgt samengesteld:

Voorzitter

J.T.F. van Waard 0299-683195
(mobiel) 0612305273

Penningmeester

K.van Haver 0299-776808

Algemene bestuursleden

N. van den Brom

R. Lust

J. Lankelma

Voorbereidend Opgravings Coördinator

P.J. de Groot 0644103343

Contributiebedragen per jaar

- volwassenen € 16,-
- jeugdleden (t/m 17 jaar) € 11,50
- donateurs € 7,-

Bankrekening: Fortis Bank 98.02.09.013

Aanmelding als lid of donateur kan schriftelijk aan bovenstaand postadres, maar ook op de werkavonden.

Vriendelijk verzoek om bij verhuizing uw nieuwe adres schriftelijk door te geven.

Opzegtermijn: twee maanden voor het verstrijken van een verenigingsjaar.

Copyright:

Archeologische Werkgroep Purmerend

Onder N.A.P. – nr. 14 (juni 2008)

Inhoudsopgave:

2	Colofon/Inhoud
3	Voorwoord en diverse mededelingen
4-7	Schenking Björn Leeninga
8	Archeologie van het platteland
9-10	Het Muiderslot
11-12	Onderzoek aan de Nieuwstraat
13-15	Vliegtuig neergestort
16	Onderzoek in Monnickendam
17	Financieel overzicht AWP
18-19	Waarneming Purmerland
20	Diverse mededelingen Formulier lidmaatschap

**Voorblad: Slot Purmersteyn te
Purmerend met slotgracht anno 1625.
(kopergravure Claes Janszoon Visscher)**

Voorwoord en diverse mededelingen.

Afgelopen dinsdag 12 februari heeft de AWP een vergadering gehad met mw. A.Schenk, mw. S.Koot, namens de Gemeente Purmerend, de heer M. Benjamins, van het Archeologisch Diensten Centrum uit Amersfoort en de heren P.J. de Groot en J.T.F. van Waard namens de AWP. Het gesprek had als inhoud de indeling van de Archeologische Beleids- en Verwachtingskaart van Purmerend. Bij dit overleg zijn de grenzen aangegeven voor de archeologische waarden in- en rond Purmerend. Ook diverse bepalingen waaraan een verstoorder en een hierop volgend onderzoek moeten voldoen zijn aangegeven. Als deze voorstellen door de Gemeenteraad worden goedgekeurd zal Purmerend een goede leidraad hebben voor een degelijk archeologisch beleid. Onze Gemeente neemt de AWP zeer serieus blijkens de uitnodiging om aan deze vergadering deel te nemen. Hierbij heeft de AWP een behoorlijke bijdrage kunnen leveren aan het archeologisch beleid in Purmerend.

Naar aanleiding van deze vergadering, waarin bepaald is dat kleinere gebieden door de AWP zelf onderzocht gaan worden, zou hopelijk de eerste waarneming onder deze maatregelen plaats gaan vinden. Wij zijn al druk bezig de opzet te maken voor een waarneming aan de **Padjedijk 21, een pand van de heer Koopman.**

De AWP is drukdoende met het realiseren van een Website. Wij zijn reeds in een vergevorderd stadium van deze site. U kunt ons binnenkort bezichtigen op www.archeologiepurmerend.nl.

Verder wensen wij u veel leesgenot van ons blad.

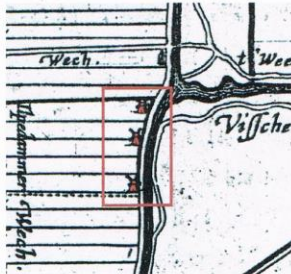
(Paul de Groot)

De AWP heeft het trieste bericht ontvangen van het overlijden van George Weller. George is lid geweest van de AWP en heeft met enkele opgravingen in onze stad enthousiast meegeholpen. De AWP wenst zijn nabestaanden veel sterkte toe.

Vanaf juli tot en met augustus exposeert de AWP weer in de vitrine van het Willem Eggert Centrum. Het thema zal het onderzoek aan de Nieuwstraat (naast de oude begraafplaats) en de waarneming aan de Melkweg zijn.

Schenking van Björn Leeninga

Op dinsdagavond, afgelopen 22 januari, mochten wij uit de handen van Björn een grote doos vol met opgegraven voorwerpen ontvangen. De voorwerpen had hij jaren geleden opgegraven langs de dijk aan de Purmerringvaart. (77:502.02 x 127.02?).

Vermoedelijk waar ooit de molens van Leeghwater rond 1622 hebben gestaan heeft Björn het vele scherfmateriaal aangetroffen. De vondsten die we konden gebruiken mochten we houden.

Onder het materiaal waren veel kleine fragmenten aardewerk aanwezig. Maar ook grotere fragmenten en enkele gave voorwerpen. Na de vondsten gesorteerd te hebben zijn enkele voorwerpen gereinigd en opnieuw gelijmd. Ook enkele metalen voorwerpen werden gereinigd en behandeld. Het geheel geeft een leuke indruk van de gebruiksvoorwerpen welke hier hebben gerouleerd tussen 1625 en 1900.

Eén van de vroegste fragmenten betreft een majolica bord (afb.1). Het fragment heeft een doorsnede van 17 centimeter. Op de spiegel zien we een putto met pijl en boog (cupido?) binnen een aigrette rand. De datering zal tussen 1625 en 1650 liggen.

(afb.1)

(afb.2)

Een tweede fragment betreft ook een majolica bord (afb.2) maar van een latere datering. Het fragment heeft een doorsnede van 10 centimeter. Op de spiegel is een soort achtbladige bloem weergegeven. De datering ligt tussen 1650 en 1700.

Op een derde fragment van een majolica bord (afb.3) is een ruiter te paard afgebeeld. Soms worden hiermee vorstelijke personen uitgebeeld. Dit fragment heeft een grootste diameter van 14 centimeter. De datering van dit bord zal ook tussen 1650 en 1700 liggen. Alle drie de fragmenten vertonen de afdrukken van proenen. Bij twee van de fragmenten is de standing doorboord. Dit hoogst waarschijnlijk om de borden voor sier aan de wand te hangen.

(afb.3)

Twee mesheften bevonden zich onder de vondsten. Beide zijn van been gemaakt. Een heft is onbewerkt (afb.4). Het tweede heft (afb.5) is bewerkt met punt cirkels. Beide komen uit de 17^e eeuw of vroege 18^e eeuw.

(afb.4)

(afb.5)

(detail mesheft)

Verdere benen vondsten bestaan uit; een fragment van een platte naald (afb.6), een dop met schroefsluiting (afb.7), een klein open schijfje (afb.8) en twee knopen (afb.9).

(afb.6)

(afb.7)

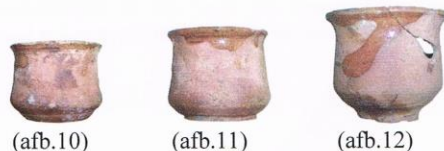

(afb.8)

(afb.9)

Drie zalfpotten (afb.10-11-12) uit de 17^e of vroege 18^e eeuw zijn van een rood aardewerk gemaakt. Twee van de zalfpotten zijn gaaf. Een derde is niet compleet. Inwendig zijn de potten met een loodglazuur behandeld.

(afb.10)

(afb.11)

(afb.12)

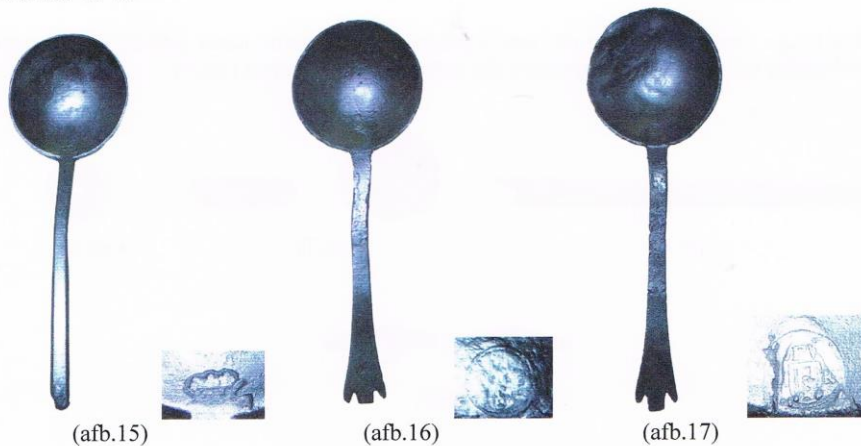
Twee deksels van een theepot? De datering hiervan ligt tussen 1650 en 1750. De grootste (afb.13) heeft een diameter van 7,3 centimeter. De kleinste (afb.14) heeft een diameter van 3,5 centimeter.

(afb.13)

(afb.14)

Drie tinnen eetlepels. De eerste (afb.15) met een lengte van 17 centimeter dateert uit een periode tussen 1675 en 1750. Het merk staat precies geslagen op de aansluiting van de steel naar de bak waardoor alleen het kroontje zichtbaar is. De tweede (afb.16) met een lengte van 18 centimeter is tussen 1700 en 1750 geslagen. De steel heeft een beëindiging met inkepingen, drie lobben, "Pied de Biche" genaamd. Het merk welke in de bak is geslagen is erg vaag. Toch is hier het wapen van Amsterdam in te herkennen. De derde (afb.17) is een soortgelijke lepel als de tweede, komt uit een zelfde periode maar heeft een duidelijker merk, "Het wapen van Amsterdam". Naast het schild aan beide zijden is een kleine K geslagen, het teken van Amsterdams klein keur. Boven het schild zijn nog twee letters herkenbaar van de initialen van de maker: - B W.

(afb.15)

(afb.16)

(afb.17)

Veel fragmenten van schoteltjes. Enkele fragmenten waren al aan elkaar gelijmd en vormde zo een bijna compleet schoteltje. Na deze gereinigd en opnieuw gelijmd te hebben zijn een aantal van deze schotels in onze collectie opgenomen. De schoteltjes dateren van 1750 tot 1875. Enkele zijn van porselein (afb. 18 en 19) en andere van aardewerk of industrieel wit (afb 20 en 21).

(afb.18)

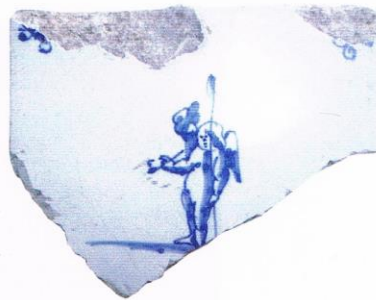
(afb.19)

(afb.20)

(afb. 21)

Het laatste voorwerp dat we vermelden betreft een tegelfragment (afb.22) die misschien ooit de binnenwand sierde van een van de molens of bijgebouwtjes. De tegel dateert tussen 1625 en 1675. Als afbeelding staat een cupido weergegeven met een tabakspijp in de hand.

Al met al zijn het zeer leuke voorwerpen en bedanken Björn voor zijn schenking.

Archeologie van het platteland

Donderdag 31 januari 2008 heeft de AWP de opening bijgewoond van de tentoonstelling "Archeologie van het platteland". Deze door de AWN afdeling Historische Vereniging Oud-Akersloot georganiseerde tentoonstelling werd gehouden in de bibliotheek van Akersloot. De tentoonstelling omvat het 17^e en 18^e eeuwse materiaal dat is aangetroffen tijdens de waarneming aan de Buurtweg in Akersloot.

Piet Kleij en Kees van Roon

De vondsten zijn tezamen met een verslag in een boek gebundeld. Het boek omschrijft de tevens de geschiedenis en ligging van Akersloot waarbij ook de locatie van de vele aangetroffen voorwerpen. Onder de voorwerpen bevinden zich prachtige borden, schotels en andere gebruiksvoorwerpen. Door de inzet van amateur-archeologen van de AWN afdeling Zaanstreek/Waterland, de Gemeentelijke archeoloog van Zaanstad, de historische vereniging Oud-Akersloot en nog vele anderen is deze mooie uitgave tot stand gekomen.

Eén van de welgevulde vitrines.
Klaar voor de opening.

Het Muiderslot (monique mulder)

Op 26 augustus j.l. had ik met nog iemand van het A.W.P. afgesproken om samen het kasteel Muiderslot te gaan bezichtigen. Zo gezegd, zo gedaan. Zodra we het binnenterrein betraden werden we nog voor de kassa door 48 schietgaten in het vizier gehouden. Het Muiderslot is niet alleen het best bewaarde middeleeuwse kasteel van Nederland maar ook het oudste en bekendste. Gesticht rond 1285 door Graaf Floris V, welk een vooruitstrevend vorst was en zijn vader Rooms-Koning Willem II opvolgde in zijn tweede levensjaar. Hij trouwde met Beatrijs, de dochter van de Graaf van Vlaanderen. Ze kregen zeven kinderen en er werd er maar één ouder dan tien jaar. De Graaf had een enorme dadendrang. Zo gaf hij in 1283 van Markant, zijn oude leermeester, de opdracht om de complete wereldgeschiedenis van schepping tot het jaar 1250 te schrijven, de Spiegel historiael genaamd. Eerder had Floris al opdracht gegeven om de geschiedenis van het Hollandse Gravenhuis te in de volkstaal te schrijven. Dit kan worden

gezien als het eerste Nederlandse geschiedenisboek. Na Floris zijn dood zette de klerk Melis Stoke dit werk voort waarin ook het leven en de dood van Floris royaal aan bod komt. De uitbreidingsstrategie van Floris zette veel kwaad bloed bij de edelen.

Zodat deze op wraak zonnen en een complot smeedden met instemming van de Engelse Koning. En ondanks dat de Graaf zijn oudste zoon voor zijn opvoeding aan het Engelse hof verbleef, had de

Graaf zijn bondgenootschap met de Engelsen in 1296 verruilde voor een alliantie met de Fransen. Graaf Floris werd op 23 juni 1296 tijdens een valkenjacht door zijn edelen ontvoerd en naar het Muiderslot gebracht. Hier verbleef hij vijf dagen voordat zijn ontvoerders met hem op de vlucht sloegen voor het te hulp schietende volk. Bij Muiderberg kwam het tot een treffen en werd Floris op brute wijze door zijn eigen edelen vermoord. Een nieuwe graaf was er niet en zijn zoon was nog in Engeland. In 1296 maakte aartsvijand bisschop Willem Berthout uit Utrecht van de gelegenheid gebruik om het kasteel te bestormen en het met de grond gelijk te maken. Het goeddeels verwoeste kasteel werd vanaf circa 1370 door Graaf Hertog Albrecht herbouwd op de oorspronkelijke restanten en uitgebreid tot zijn huidige vorm. Omstreeks 1450 werden de rieten daken vervangen door leistein. Het kasteel bestaat onder andere uit een binnenplaats. Hier bevindt zich onder andere de bel-etage waar ook het ingerichte deel van het slot is wat weer aan de glorie tijd van het Muiderslot herinnert ten tijde van P.C. Hooft een beroemde bewoner van het kasteel. De kerker bevindt zich gezien vanaf de poortdoorgang naast de Westertoren, de hoogste toren van het slot.

In de kerker werden mensen opgesloten in voorlopige hechtenis in afwachting van hun berechting en de definitieve straf of als gijzeling. De Floriskamer, hierin wordt het levensverhaal verteld van Floris V. De Floriskamer dankt zijn naam aan oude reisbeschrijvingen uit de achttiende eeuw: als vermoedelijke laatste verblijfplaats van Floris V moest men hier lachen om het bloed van Graaf Floris, 't welk men nog op den houten vloer ziet, en dat er, miraculeuselijk! nooit afgaat. Vermoedelijk bestond deze verdieping helemaal niet in de tijd van Floris! Pas in 1784 werd dit vertrek formeel als gevangenis in gebruik genomen en de doorgang met de versterkte deur in de traptoren gerealiseerd.

In de nok van de Westertoren wordt aandacht besteed aan de strategische ligging van het kasteel. De Westertoren is de oudste, hoogste en scheefste toren van het slot. De Westertoren is door de eeuwen heen zo scheef gezakt dat de toren van de zaalvleugel dreigde af te scheuren. Een betonnen korset in de gracht houdt de toren nu in balans.

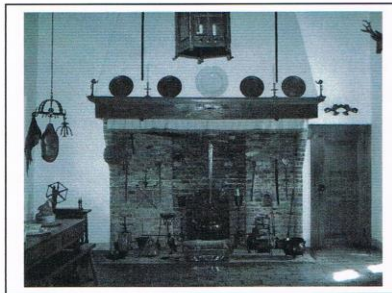
De voorzolder diende als opslagplaats voor voorraden, huisraad en wapentuig. Op deze voorzolder staat echter ook een reiskist van Floris V met daarin een omvangrijk zilveren eetservies wat bestond uit 117 schotels, 42 schalen en 21 lepels. Twee glazen en een drinkbeker waren van de Graaf zelf. Ook bevatte het onder andere een harnasuitrusting van Floris compleet met paardenharnas. De Kemenade is een typisch negentiende eeuws begrip. Het is een samenvoeging van "camera caminata, een stenen kamer met stookplaats, bedoeld als vertrek voor burchtvrouwen.

De wapenzaal is ingericht als een ervarium met aandacht voor de soldaat, de ridder en het toernooi en het steekspel in de middeleeuwen.

(één van de harnassen in de wapenkamer)

Het werkvertrek van P.C. Hooft bevindt zich in de Oostertoren. P.C. Hooft was een Amsterdamse burgemeesterszoon en studeerde rechten in Leiden. Het Muiderslot fungeerde als zijn dienstwoning. De Herautenkamer bevindt zich in de Poorttoren. De Heraut of wapenkoning was een belangrijk figuur in de middeleeuwen. Hij was expert op het gebied van de heraldiek. Zo zijn er een aantal vertrekken met hun functies genoemd.

Het kasteel is tot twee keer toe gerestaureerd zowel in 1895 door J.H.W. Berden. Als tussen 1956 en 1972. In 1895 tot aan 1909 zou Berden het uiterlijk van het Muiderslot ingrijpend veranderen. In 1881 werd de driehonderdste geboortedag van P.C. Hooft herdacht. En een jaar later werd de commissie voor de inwendige restauratie van het Muiderslot opgericht. Deze commissie gaf medelid Pierre Cuypers de opdracht om het interieur van het Muiderslot in zeventiende eeuwse stijl te herstellen als gedenkteken voor P.C. Hooft. De tweede grote restauratie vindt plaats tussen

1956 en 1972. Tijdens deze restauratie werden een aantal ingrepen van zowel Berden als Cuypers ongedaan gemaakt. In de ridderzaal werden bijvoorbeeld de neo zeventiende eeuwse schouw en de zaalbetimmeringen van Cuypers weer geheel verwijderd. De zaal kreeg door de nieuwe marmeren vloer een bijna Koninklijke allure. De vestingwallen werden gereconstrueerd en er werden een pruimenboomgaard en een historische kruidentuin aangelegd. In 1999 werd de restauratie van de tuinen afgerond met de aanleg van een zeventiende eeuwse groentetuin, de Warmoeshof. De reconstructie van Hoofts tuinen is in 2007 voltooid, door de restauratie en heraanplant van zijn beroemde pruimenboomgaard met maar liefst achttien historische pruimensoorten.

ONDERZOEK AWP AAN DE NIEUWSTRAAT/OUDE BEGRAAFPLAATS

Na overleg met de Gemeente Purmerend heeft de AWP een waarneming uitgevoerd aan de parkeerplaats naast de oude begraafplaats in Purmerend. In december 2007 was er reeds een onderzoek uitgevoerd door het ADC waarbij de skeletten niet geheel verwijderd waren. Gezien er in december de aanwezigheid van een stortlaag werd geconstateerd direct onder de lijkkasten wilde de AWP, indien het mogelijk was, hier alsnog een waarneming uitvoeren. De waarneming is gecombineerd met het ruimen van de resterende overblijfselen welke hierna konden worden herbegraven op de oude begraafplaats.

Toegangspoort van de oude Begraafplaats

Opravingsgebied vanaf Plantsoengracht

Vanaf 2 januari 2008 is de AWP aan het werk gegaan. Deze dag werd een proefsleuf gegraven met behulp van een kleine graafmachine. De proefsleuf werd haaks op het eerste vlak aangelegd ten opzien van het opravingsvlak van het ADC. Gezien wij geen vaste punten hadden bepaald is er vanaf de hoek van het ijzeren hek om de oude begraafplaats gemeten.

Tijdens het graven van deze sleuf werd het eerste fragment van een geraamte in zijn kist aangetroffen (zie foto). Na deze ingeschetst en gefotografeerd te hebben werden de resten geruimd en is verder gegraven. In de richting van de gracht werd verder nog alleen een zandlaag aangetroffen. Verder is ook vanaf dit punt geen onderzoek meer gedaan.

Resterend botmateriaal in de resten van een kist.

Onder het botmateriaal bevond zich hier geen scherfmateriaal. Na de sleuf weer gedicht te hebben is een tweede sleuf aangelegd. De sleuf werd aangebracht ten westen grenzend aan het eerste vlak van het RAAP. Hier werd dus meer botmateriaal verwacht en tevens moest hier dieper gelegen ook de stortlaag aanwezig zijn. En inderdaad, na de zanderige laag verwijderd te hebben kwamen de vele botrestanten te voorschijn. Vele bevonden zich nog in de restanten van de houten kisten. Tot ongeveer 1,50 onder het maaiveld waren diverse kisten te aanschouwen met hun inhoud. Na deze ook weer ingeschetst en gefotografeerd te hebben werden deze ook verwijderd. Onder deze laag van begravingen kwam de stortlaag met veel scherfmateriaal tevoorschijn.

Profiel van de putwand

(afb.1)

Op deze diepte is hier behoorlijk veel scherfmateriaal aangetroffen. Helaas, de fragmenten die meegenomen zijn konden maar spaarzaam aan een ander fragment worden toegevoegd. Enkele fragmenten waren groot genoeg om te identificeren en te dateren. Paul de Groot heeft van de waarneming een rapportje gemaakt waarin hij ook een catalogus heeft toegevoegd. Uit de gegevens van dit rapport blijkt dat het scherfmateriaal vooral uit de 18^e en 19^e eeuw afkomstig is. Enkele uitschieters hierbij zijn een wijwaterbakje (afb.2) en een bord uit de 17^e eeuw (afb.1).

(afb.2)

(Wijwaterbakje na de restauratie door Jan Mul)

Ook na deze waarneming is al het verzamelde botmateriaal herbegraven op de ernaast gelegen oude begraafplaats.

Vliegtuig neergestort? (E.Machiels, alias "de Kruik")

Op zondag 22 juli waren wij op weg terug vanuit Zaandam en om niet weer via de snelweg naar Purmerend te rijden namen ik de afrit richting Oostzaan. Altijd een leuke weg om te rijden en recent voorzien van een nieuw wegdek. Natuurlijk hou ik dan altijd mijn ogen open om te zien of er ergens een pandje is afgebroken of ergens een bergje stort ligt. Onderweg kwamen we één bijna afgebroken boerderij tegen waar helaas nog teveel puin en rotzooi lag om iets te beginnen. Een beetje teleurgesteld reden we door Purmerland met op de achtergrond als onze nieuwbouwwijk de Weidevenne. Voorbij de bebouwing van Purmerland zijn ze bezig om het recreatiegebied verder uit te breiden met nieuwe waterpartijen en paden. Vlak langs de Melkweg zag ik vanuit de auto langs een vers opgetrokken slootberm wat scherven en stenen liggen.

Weiland met de uitgestrooide slootvulling

(afb.1- Kogelpotscherf)

Mijn vriendin stelde voor om 's avonds op de fiets even terug te rijden naar dit plekje zodat ik mijn geïnteresseerde amateur archeologen oog zijn gang kon laten gaan. Voor de zekerheid had ik toch maar even mijn wandelschoenen aangedaan want bagger blijft bagger en je weet nooit zeker hoe dik de laag is. En zoals gebruikelijk in deze omgeving plukte ik de eerste kogelpot scherven (afb.1) uit de bruine, veenachtig bagger. Helaas zat er ook veel moderne verstoring door de bagger in de vorm van stukken beton en plastic. Na tien minuten had ik een flinke hand vol met scherven uit diverse perioden: kogelpot, proto steengoed, scherven van een jacobakruik (afb.2) en wat latere grappen, borden met slibversiering uit de vroege 17^e eeuw (afb.3) en van een Westerwalder kruik.

(afb.2)

(afb.3)

Mmmm...., waar toch redelijk wat scherven liggen daar verwacht je toch ook wel wat metaaltjes. Al is de kwaliteit van het metaal in deze omgeving vaak om van te janken. Ruim tien jaar geleden heb ik ooit langs dezelfde Melkweg een 16^e eeuwse gespje gevonden van een super kwaliteit, als iemand dit aan mij had laten zien zou ik niet geloven dat het van die plek kwam. Maar ja, een leuke vondst uit een ver verleden geeft geen garanties voor de toekomst. "Anders gaan je morgen toch nog even met je detector zoeken" zei mijn vriendin. Heel lief aangeboden, zeker gezien het feit dat zij maandag 23 juli jarig was. Zo gezegd zo gedaan en in de middag liep ik met mij trouwe Tesoro detector over de gestorte bagger. Steeds meer scherven haalde ik tevoorschijn, maar helaas waren het steeds maar scherven. Hier en daar kreeg ik door de koptelefoon wel een signaaltje maar over het algemeen was het niet veel soeps. Toen kreeg ik een mooie toon die niet in de bagger bleek te zitten maar in de ondergrond. Na flink graven zag ik een vleugel uit de grond steken, een neergestort vliegtuig uit de 2^e wereldoorlog zult u denken? Nee hoor, een fragment van een klein loden vliegtuigje dat vanuit de zak van een kind is neergestort.

Een aangetroffen schelp in de bagger, "Strombus Gigas" genaamd. Afkomstig uit het Caraïbisch gebied.

Op het hoogste gedeelte van de bagger zag ik, steeds verder wegzakkend, een bruine rand uit de grond steken. Het zou toch niet? De rand werd steeds groter en uiteindelijk zag ik een hele 17^e eeuwse aardewerken bakpan waarvan, naast een scherf uit de rand, alleen het handvat ontbreekt.

De bakpan in situ

De bakpan in gereinigde toestand

Aan metaalvondsten kwam nog het volgende uit de grond naar boven: loden netverzwaring, bak van een tinnen lepel, lakenloodje, onderkant van een messing belletje, koper mesheftje uit de 16^e eeuw (afb.4) en nog wat andere rommeltjes.

(afb.4)

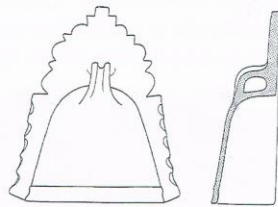
De leukste vondst deed ik op een 30 meter vanaf de Melkweg en waarvan ik eerst dacht dat het een fragment van een dakpak was bleek een tweetal scherven te zijn van een fraaie 17^e eeuwse vuurklok (afb.5). De buiten kant is groen geglaazuurd en voorzien van een tweetal opgebrachte afbeeldingen van de Hollandse leeuw in een tuin. De twee scherven passen aan elkaar maar helaas is het geheel verre van compleet.

(afb.5)

de Hollandse leeuw

tekening van een vuurklok

Toch weer een leuk stukje lokale historie dat is gered van de ondergang! Op dit moment lopen er wandelpaden over dit stukje grond en is het opgenomen in het recreatiegebied van Weidevenne.

Onderzoek in Monnickendam

Van 8 tot en met 15 januari, dit jaar, is er een onderzoek uitgevoerd aan 't Prooyen te Monnickendam. Dit op verzoek van de Firma Leguit en Roos uit Monnickendam. Dit jaar wordt hier een start gemaakt voor het bouwen van appartementen. Al eerder is er een proefsleuf gemaakt door het bedrijf "Hollandia" en bij deze proefsleuf kwamen de restanten van twee kalkovens te voorschijn welke een onderzoek alhier interessant maakte.

Guus van den Berg, archeoloog en eigenaar van de firma Hollandia, vertelde dat er op dit moment veel sporen zijn aangetroffen. Onder andere de funderingen van stenen huisjes met een steegje ernaast. Ook zijn er de restanten van "hangers" aangetroffen. Dit waren rechthoekige hokjes van ca. 2 bij 3,5 meter waarin vis gerookt kon worden. Vondstmateriaal was er op dat moment nog niet veel aangetroffen. Slechts enkele 16^e en 17^e eeuwse aardewerk scherven konden worden geborgen.

Aanzicht over het opgravingsvlak op 't Prooyen

Archeologen aan het werk

Mogelijk liggen er nog restanten van een derde kalkoven onder de grond. De laatste dagen werden op ongeveer een meter diepte twee cirkelvormige structuren blootgelegd. In de bodem werden al verschillende aslagen aangetroffen die er op duiden dat hier vuur en verbranding had plaats gevonden. Het is vrijwel zeker dat de aangetroffen cirkels van kalkovens afkomstig zijn.

Een van de restanten van de kalkoven

Acheologische Werkgroep Purmerend

Financieel overzicht 2007/begroting 2008

Saldo in Euro

	Bank	Kas	Kleine kas	Totaal
31-12-2006	1.543,86	6,70	40,13	1.590,69
31-12-2007	1.953,01	-/- 34,88	2,04	1.920,17
Toename saldo				329,48

	Werkelijk 2007	Begroot 2007	Begroot 2008	Begroot 2009
Ontvangsten				
Subsidie exploitatie (huisvesting)	6.724,00	7.300,00	7.000,00	7.000,00
Subsidie exploitatie (activiteiten)	1.812,85	1.200,00	1.725,00	2.000,00
Contributie leden	272,50	240,00	225,00	275,00
Donaties	77,00		50,00	75,00
Opgravingen	616,20			
Totaal	<u>9.502,55</u>	<u>8.740,00</u>	<u>9.000,00</u>	<u>9.350,00</u>
Kosten/ uitgaven				
Susidie exploitatie (huisvesting)	6.724,00	7.300,00	7.000,00	7.000,00
Bankkosten	22,00	25,00	26,00	27,00
Telefoonkosten + abonnement	600,46	615,00	620,00	630,00
ADSL (xs4all-aansluiting)	120,00	130,00	140,00	140,00
Verzekeringen	173,92	180,00	185,00	190,00
KvK	21,62	21,50	23,00	23,00
Lidmaatschap AWW	36,50	33,50	36,00	40,00
Drukkosten periodiek AWP	570,03		750,00	750,00
Kantoorbehoefte + overigen	905,78	1.300,00	1.100,00	1.100,00
Totaal	<u>9.174,31</u>	<u>9.605,00</u>	<u>9.880,00</u>	<u>9.900,00</u>
Ontvangsten minus uitgaven	329,48	-/- 865,00	-/- 880,00	-/- 550,00
Afschrijvingen	-/- 200,00	-/- 200,00	-/- 200,00	-/- 200,00
Ontvangsten minus kosten/uitgaven	129,48	-/- 1.065,00	-/- 1.080,00	-/- 750,00

Opmerkingen

- negatief kassaldo op 31-12-2007 i.v.m. voorschot penningmeester aan kleine kas.
- bij definitieve subsidievaststelling 2005 €427,00 meer aan subsidie ontvangen.
- subsidie huisvesting 2008/2009 bijgesteld, slechts sprake van een lichte kostenstijging.

Waarneming Melkweg (P.J. de Groot)

Vrijdag 22 februari 2008 heeft de AWP een archeologische begeleiding uitgevoerd aan de Melkweg. Vanwege het verbreden van de huidige sloot waren wij erg benieuwd naar enkele locaties of daar bewoningssporen konden worden aangetroffen. Bij eerdere verkenningen werd hier en daar langs deze locaties al aardig wat kogelpotmateriaal aangetroffen.

Tijdens het uitgraven van de sloot waren Jan van Waard en Paul de Groot van de partij. Nauwlettend werd de graafmachine in de gaten gehouden en als er scherven werden aangetroffen kon de graafmachine een halt worden toegeroepen. Het aandienen van het eerste scherfmateriaal liet niet lang op zich wachten. Roestig gekleurde plekken verraadden de locatie van gedumpt afval. Met de schep werd deze plek omgewoeld. Divers aarde- en glaswerk werd naar boven gehaald. Het materiaal was afkomstig uit de 18^e eeuw zoals een kommetje, fles, kinderspeelgoed pannetje etc. Bij het omwoelen van een tweede roestige plek kwam er materiaal naar boven uit een periode van 1890 tot 1940 zoals een bloembak, flesjes en een porseleinen schaalte.

Tijdens de eerste meters van de sloot die hierna werden uitgegraven kwam maar weinig scherfmateriaal vrij. Slechts een enkele kogelpotscherf kon worden geborgen. Wel werd een prachtig profiel zichtbaar waarbij duidelijk te zien was dat hier de veenlaag schuin omhoog loopt met op het hoogste punt het restant van een ingegraven paaltje (afb.1).

(afb.1)

(afb.2)

In de nabijheid van deze paal zijn een aantal scherven aangetroffen van een steengoed kan (afb.2) welke te dateren zijn in de 14^e eeuw. Een paar meter voorbij dit hoogste punt werden veel baksteenresten aangetroffen, voornamelijk van een geelbakkend aardewerk. Tijdens het verdiepen is hier scherfmateriaal aangetroffen uit de late 16^e en vroege 17^e eeuw. Onder de fragmenten bevinden zich delen van een rijk versierde vuurklok (afb.3) en enkele halsjes van kleine baardmankruiken (afb.4 en 5).

(afb.3)

(afb.4)

(afb.5)